

Bogdan Ścibut laureatem prestiżowej nagrody

Data publikacji: 27.02.2015 9:20

Zastępca burmistrza Bogdan Ścibut został laureatem nagrody im. Danuty Siedzikówny 'Inki' za rok 2015. Nagrodę przyznaje Zarząd Fundacji Armii Krajowej w Londynie oraz Kapituła Honorowa Nagrody. Ustanowiono ją dla osób (lub podmiotów), które szczególnie przyczyniają się do przywracania pamięci o uczestnikach drugiej konspiracji niepodległościowej - 'Żołnierzach Wyklętych' - nie będąc zawodowo lub statutowo związanymi z tą tematyką.

Danuta Siedzikówna ps. "Inka" urodziła się 3 września 1928 r. we wsi Guszczewina k. Narewki, pow. Bielsk Podlaski. Jej ojciec Wacław Siedzik w 1940 r. został aresztowany przez NKWD i wywieziony do kopalni złota na Syberii. Po wybuchu wojny pomiędzy Związkiem Radzieckim i hitlerowską III Rzeszą (czerwiec 1941 r.) został zwolniony z obozu. Po wstąpieniu do armii gen. Andersa znalazł się w Teheranie (Iran), gdzie sprawował funkcję komendanta obozu dla polskich uchodźców cywilnych. Zmarł przed końcem wojny. Matka „Inki” Eugenia Siedzik działała w konspiracji niepodległościowej. W 1942 r. została aresztowana przez Niemców; po okrutnym, połączonym z torturami śledztwie, w połowie 1943 r. została rozstrzelana.

Danuta wstąpiła w szeregi Armii Krajowej (ośrodek Hajnówka-Białowieża) w grudniu 1943 r. i przyjęła pseudonim „Inka”. Zaprzysiężona jako żołnierz AK została również jej siostra Wiesława. Praca konspiracyjna była bardzo trudna, zagrożeniem byli Niemcy, współpracujący z nimi „aktywiści” białoruscy oraz osoby związane z wrogią wobec Polski i Polaków partyzantką sowiecką. Siedzikówna pełniła funkcję łączniczki; przeszła ogólne przeszkolenie wojskowe i ukończyła kursy sanitarne. W lipcu 1944 r. teren powiatu Bielsk Podlaski został zajęty przez Armię Sowiecką. Oddziały AK atakujące Niemców i wspierające wojska rosyjskie w ramach akcji „Burza”, były przez władze sowieckie rozbrajane, a ich żołnierze wywożeni do obozów w głębi ZSRR. Przybyłe jednostki NKWD aresztowały wszystkie osoby podejrzane o zaangażowanie w struktury Polskiego Państwa Podziemnego. „Inka” została aresztowana w maju 1945 r., jednak w trakcie przewożenia konwój zaatakował oddział partyzancki. Ince udało się zbiec do lasu, potem trafiła do oddziału 5 Wileńskiej Brygady AK pod dowództwem Zygmunta Szendzielarza "Łupaszki".

We wrześniu 1945 "Łupaszko" rozformował oddział na zimę. Danka pod fałszywym nazwiskiem rozpoczęła naukę w gimnazjum. UB aresztowało przez pomyłkę siostrę „Inki”, po zwolnieniu była śledzona. „Inka” ponownie jako sanitariuszka powróciła do lasu, tym razem do 1 szwadronu Brygady działającym na terenie Borów Tucholskich. 13 lipca 1946 r. Inka wysłana została po zakup leków i opatrunków dla oddziału do Gdańska, gdzie została aresztowana przez oddział SB. Pomimo tego, że udział „Inki” w oddziale ograniczał się do zadań sanitariuszki została skazana na śmierć przez rozstrzelanie. Prezydent KRN Bierut nie skorzystał z prawa łaski. Wyrok wykonano 28 sierpnia 1946 w Gdańsku, choć „Inka” miała zaledwie 18 lat.

Wręczenie Nagrody im. Danuty Siedzikówny „Inki” nastąpi podczas organizowanego przez Oddział Instytutu Pamięci Narodowej w Krakowie i Stowarzyszenie Passionart Koncertu Galowego „W hołdzie Żołnierzom Wyklętym”, dnia 28 lutego o godz. 19.00 w Audytorium Maximum Uniwersytetu Jagiellońskiego w Krakowie.